בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', י"ג בשבט תשס"ח (20 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

עם הסגולה עם א'ב' הסגולה

יש, בדרום-מזרח ירושלים לא הרחק מארמון הנציב, קטע כביש משונה ביותר: אתה יורד בו במכונית וכאשר מגיעים לתחתית הקטע, מכבים מנוע ומשאירים את ההילוך ב"ניוטרל". האוטו מתחיל לזחול אחרונית כלפי מעלה בכביש! לא זו בלבד, אלא אם מוציאים דלי מים ושופכים את המים על הכביש הם עולים מעלה על הכביש. אמרנו, משונה. ואכן, הכביש מכונה בפי הרבים – ***הכביש המכושף***!
יש סיבה לתופעה המוזרה הזו. אין כאן הפרת חוקי הטבע. הרי ידוע לנו שחוקי הטבע, בדומה לחוקי התורה ושונה לחוקי אנוש – אין להפרם. הסיבה היא פשוטה ואין כאן סודות: הטופוגרפיה בסביבה – מערך הגבעות מסביב – מקנה תחושה וודאית לכאורה שאכן כביש זה יורד, כאשר האמת היא ההיפך! טעות אופטית, אך משוכנע כל מי שחווה את החויה הזו, שאין עיניו רואות אלא מה שבאמת קיים...

גם בתהליך הגאולה, עינינו יכולות להטעות אותנו – לפעמים מה שנראה לנו כעליה – הזמן מלמד אותנו שהיתה זו ירידה, וכן ההיפך... וקטע הכביש הוא קטן יחסית לעומת תהליך ארוך ומפותל כמו תהליך הגאולה של עם ישראל בפרט ושל העולם כולו בכלל...

פרשת השבוע פר' "בשלח", נותנת לנו דרך להעריך את הדברים נכון. מכל הפסוקים בתנ"ך שמכיל את כל אותיות ה-א'ב' [לא לפי סדר] יש אך שניים בתורה שאת שניהם גילה ר' יעקב בן הרא"ש, 'בעל הטורים', ואחד מהם בפרשה זו בפרשת המן: "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ." [שמות ט"ז 16] [ר' את המאמר ב- www.biu.ac.il/toramada/old/html/doc/math1.doc]. פירושו של 'בעל הטורים': "בזה הפסוק יש כל אלפא ביתא [שמאותיות אלה נכתבה התורה וכן נברא העולם] לומר לך כל המקיים את התורה הקב"ה מזמין לו את פרנסתו בלא טורח כמו לאוכלי המן".

וכן נראה לנו, שמתאים למצוא פסוק מעין זה בפרשה זו, שמסופר בה על קריעת ים סוף – אירוע שבו כה שינה ה' ית' את דרכי הטבע שזה השאיר על בני ישראל רושם עמוק ביותר לדורי דורות ואף באותה שעה גרם להתרגשות רבה כל-כך, שכולם ביחד פרצו בשירה – **שירת הים** – המתחילה: "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ל-ה'..."
בשעה שחצו בני ישראל את ים סוף – לפי דעה אחת בגמרא – עבר כל שבט במסלולו הוא, עם חומת מים המבדילה בין שבט ושבט. וזאת לפני שנתאספו בהר ה' – הר סיני – לקבל את התורה. שם: "...וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נֶגֶד הָהָר." [שמות י"ט 2] המילה "ויחן" כתובה בלשון יחיד, לציין שהיו [לפי רש"י] "כאיש אחד בלב אחד."

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', י"ג בשבט תשס"ח (20 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בקריעת ים סוף, כל השבטים הלכו ביחד איש איש במסלולו הוא, כי חשוב לנו להבין שיש לכל יהודי דרכו הייחודית שלו לעבוד את ה'. ואולי היא שונה מזו של שכנו, של חברו. לכן הולכים ביחד, אך כל אחד במסלולים מקבילים, איש לפי דרכו הוא.
ואולם, כאשר באים לקבל את התורה – כולם צריכים להיות ביחד במובן המושלם ביותר: "כאיש אחד בלב אחד."
אולי משום כך, מקדימה הפרשה הזו שבה הולכים ביחד, דבר שמתבטא בפסוק שיש בו כל אותיות ה-א'ב', והיא מציינת את חשיבות "השונה אך השווה" שבעם ישראל – לפרשת "יתרו" בה מקבלים את עשרת הדיברות שבתוך התורה ובמעמד זה בונים את הכלל.

ככה הוא העם שלנו, עם סגולה – כלל שצריך לפרט ופרט שצריך לכלל. לע"ד, כאשר נטמיע מסר זה, העליות יהיו באמת עליות – וירידות לא תהיינה. אין אנו "עם מכושף", אנחנו עם מאד מאד מיוחד. אשרינו!

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל